

Şiirin Ve Şairin Dili

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Mart 2022

Kilitlen düşlerine.
Düştüğün yerde kalma ama
Düşündüğünden öte şiirin ve şairin dili
Hüküm veren nasıl ki Yaratan
İçinden geldiği gibi yazmalı ve doya doya
Yaşamalı insan

Nüktesi dünün
Bir o kadar öldürdüğün günün
Ne çıkar ki yüzümde güller açsa?
Kıyamadığım kadar hiçbir çiçeğe
Kıyıldığım yetmedi mi?
Ve de kırıldığım
Tam da sevdiğim yerden
Yere düşen parçalar sonsuzlukla iştilal
Kıymığı battı mı kalemin
Kıyama da durdu mu insan nasıl ki zaman
Ve de mekândan bağımsız

Yücelmenin ta kendisi sevgiyle eşelediğin
Hem yürek hem de kürek kürek
Kürediğin duyguların
Tünediğince şiir
Şair cübbem değil beni insan yapan
İnsanlığım elbette şiirlerime vesile.

Hüznüm ve güdüm ve ömrüm
Gülmeden geçip gitmeyeceğim bu zindandan
Nakşeden neyse
Yerli yerinde olmalı insanın dokundukları
Darmaduman edilmiş olansa bir isyan
Nasıl ki uzağında kalmalı

Sancılı değilim
Sanrı yüklü hiç değil.

İçerlediğim mi?
Umurumda değil artık kendimi
Sevdikten sonra
Ve mademki beni seven biri var
Sözcüklerim ve kalbim
Yandığım kadar yazarım
Yazdığım kadar da yandığım
Aşk ile yürüdüğüm yol
Yoldan çıkmadan sever ve yazarım

Mevsimin nidası mı?
Ya da yüreğin siması...
Bir şairim ya da değil
Ama en çok sevdiğim simyacı
Yanı sözcüklerin
Aşka öykünen kalemim
Ve sevgimle deldiğim gecenin
Kumpası değil olup biten
Kuşandığım kalem ve şiirler
Bana biçilen değerden öte
İçtiğim huzur ve sevgi
Saymakla geçmez ömür
Saygınlığı insanın kendine
Şiar edindiğim her duygu her şiir

Şatafatlı yalnızlığımı sonlandıran
Ne çok fısıltı ne çok da nida
Sürmenaj olmuş bellekler
Bir de taş kesmiş yürekler
Ama aşk bu ve de şiir:
Nasıl da nasıl da beklemeye değer
Değmeyense kimi insan
Sevgiyi pas bilen zihinde saklı olası isyan
Reşit kılındığım ne ki eşit bir sevgide
Yolu kesişmedikten sonra kalemin
Ne lafta ne havada
Benim şiirlerim ve ruhum Allah katında
Makbul olduktan sonra
Ve işte yüreğimin zaferi

Susadığım her gece
Sus payı söylemse Şiir
Sonlanmaz işte nazım niyazım
Var olmanın hikmeti
Nasıl ki yokluktan geđer
AŞka eren bir candan ötesi yok işte
Can-ı gönülden yazmakla eŐ değer
Gönlün hutbesi her Şiir
Her Şiir aralıksız da özet geğer hayata
Bir alın yazısı bir de iç sesim
Muhatabı olduđum kader
Kemale ersem ne ki iki yakam bir araya gelmedikten sonra
Varsın düşmesin yakamdan hüzün ve Şiir
Ben de düşmeyeceđim işte Rabbin gözünden
Özüme sadık sözümle Őerh düŐtüđüm
Gün ve geceden kalan geride...